

Bilag 5.

Dansk Ulykkesforsikrings-Forening.

København, den 10. November 1915.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

I det højtærede Udvalgs Beretning, afgiven den 5. Maj 1915, findes Pag. 21—22 afftrykt en Skrivelse til Arbejderforsikrings-Raadet fra „Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring“, til hvis første Del „Dansk Ulykkesforsikrings-Forening“ gerne vil have Lov at gøre et Par Bemærkninger.

Skrivelsens Argumentation for, at Ulykkesforsikringsselskaberne ikke bør være repræsenterede i Raadet, synes os unægtelig meget mærkelig. For det første behøver Selskaberne ikke en Foranstaltning som den ønskede for at faa at vide, „hvor de forskellige Forsikringer er placerede“; derom ved man i Forvejen god Besked gennem Agenter, Inspektører o. a. Men for det andet maa vi bestemt protestere mod, at en eventuel Selskabs-Repræsentant i Raadet nogen Sinde skulde kunne falde paa at benytte en Viden, han i denne Egenskab havde erhvervet sig, til Fordel for sit eget Selskab eller til Skade for andre. En Repræsentant, valgt af vor Forening, vilde selvfølgelig betragte Hvervet som et Tilidshverv, som det vilde være ham en Æressag at røgte til alles Tilfredshed.

Naar nævnte Skrivelse subsidiært ønsker valgt en „absolut inaktiv Forsikringsmand“, viser dette, at Selskabet ikke har Blik for, hvad Foreningen ønsker opnaaet ved en Repræsentation i Raadet. Det drejer sig for os ikke om „at holde Erstatningsafgørelserne ... indenfor de rette Grænser“ — Raadets Virksomhed nyder Selskabernes absolutte Tillid. Vi ønsker derimod netop gennem en *aktiv* Forsikringsmands Deltagelse i Raadets Møder — for vor Skyld gerne uden Stemmeret — at høre Raadets Ræsonnementer, at kunne fremsætte vore egne i Raadet, kort sagt at faa etableret det intimere Samarbejde mellem Selskabet og Raadet, for hvis Ønskelighed der ogsaa fra Raadets Side er faldet Udtalelser. Langt fra at en Repræsentant skulde bevirke nogen Spænding mellem Raadet og Selskabet, vilde netop det modsatte være hans Formaal. F. Eks. ved i vor Forening at klarlægge Raadets Opfattelse af Sager, hvis Afgørelse maaske syntes vedkommende Selskab mindre forstaaelig, vilde Repræsentanten sikkert kunne bidrage til, at Samarbejdet mellem Raadet og Selskaberne blev det bedst mulige.

„Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring“ har saaledes ved Skrivelse af 14. Marts 1915 saa langt fra ændret vor Opfattelse, at vi — foruden at tage bestemt Afstand fra Skrivelsens andet Punktum — snarest vil være tilbøjelige til at mene, at Repræsentationen maaske bedst vilde gøre Fyldest, naar den kom til at bestaa af to tilforordnede — een valgt af Aktieselskaberne og een valgt af de gensidige.

Ærbødigst

V. E. Gamborg,
p. t. Formand.